

γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθιμά των, νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ σκοτεινοῦ χαρεμίου των, εἰς τὸ οὐρὶ αὐτὸ τὸ πρωρισμένον μόνον διὰ τρυφηλούς, ἀμερίμνους καὶ φιληδόνους δθωμανούς.

\* \*

"Οσοι ἔτυχε ποτε νὰ ἐπισκεψθῶσι τὴν ὁραίαν Κωσταντινούπολιν, ἔναν ὅχι τὸ ἑσωτερικὸν τῆς Ἀνατολῆς, θ' ἀπήντησαν βεβαίως ἐκεῖ εἰς τὰ σκιερὰ, πολυάνθρωπα καὶ ἀψιδωτά τσαρσεῖα (ἀγοράς), καθημένους ἕδῶ καὶ ἐκεῖ σταυρωτεῖ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ, ἐπὶ μιᾶς πέτρας ἦ, τὸ πολὺ, ἐπὶ πεπαλαιωμένου καρραβάτου σῶν καὶ τὸ ἐμπόρευμά των, ἀλλοκότους τινὰς τύπους ἀνθρώπων μὲ ὑπέρυθρον, ἐκ τῆς πολλῆς χοήσεως, ἐπενδύτην ἀπολήγοντα εἰς ρυπαράν κυανόλευκον ζώνην, μὲ ἀνοικτὸν καὶ δασύμαλλον μέχρις ὅμφαλον σχεδόν στήθος, μὲ ἀναξυρίδα κοντὴν περὶ τὰ σκέλη καὶ ἐν ζεῦγος χονδρῶν ὑποδημάτων ἴκανων νὰ περικλείσωσιν ἐν μεγάλῃ εὑρυχωρίᾳ καὶ αὐτοὺς τοὺς πόδας τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Βουρδούση.

Οἱ ἀνθρώποι οὗτοι, γνωστοὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λεβελεπιτζῆ, ἡλιοκαίεις, ρυτιδωμένοι, γέροντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀφελεῖς, ζῶσιν ἀκόμη ἐν τῇ ἀπλοϊκότητι καὶ τῇ δεισιδαιμονίᾳ τῶν προπατόρων των, θεωροῦντες ὡς πολυτελείαν νὰ ἔχῃ τις ἄλλοι ρινόμακτρον παρὰ τοὺς δακτύλους των ἢ τὸ θυλάκιον τοῦ ἐπενδύτου των καὶ ἐγειρόμενοι τρὶς τῆς ἡμέρας ὅπως γονυκλίνωσι μετὰ σεβασμοῦ ἐπὶ τῆς θέσεώς των εἰς τὴν πρώτην λέξιν τοῦ Ἰμάρη προσκαλοῦντος διὰ τῆς φαλλούσης φωνῆς του εἰς προσευχὴν τοὺς πιστούς. "Ανθρώποι ἀμαθεῖς, ἀγροίκοι καὶ ἰδιόρρυθμοι, εὐοίσκονται εἰς μεγίστην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τρυφηλοῦ καὶ εὑρωπαΐζοντος σύμερον ὅθωμανοῦ, τοῦ πίνοντος οἶνον καὶ συγχάζοντος πλέον εἰς Ὡδικὰ καφενεῖα καὶ θέατρα, καὶ ἀποφύγουσι πᾶσαν μετ' αὐτοῦ σιγχρώτισιν, ἀπαράλλακτα ὡς ὁ φίλος ποιητῆς Συνοδινὸς προκειμένου περὶ χρυσοκανθάρων, ἢ οἱ ἐκλογεῖς λαϊκοῦ δημάρχου ἀπέναντι ὑποψηφίου ὅμογενοῦς...

\* \*

Φαντασθῆτε λοιπὸν σεῖς τώρα τοιωτον ἔνα γέροντα, ἀφιχθέντα τις ἔσυρειάπο ποίαν καλύβην τοῦ Ταχταλῆ ἢ ποίαν ἔρηρωμένην γωνίαν τοῦ Ἀγιαστού· ἀνθρωπὸν μὲ τὰς προλήψεις καὶ τὰς περιωρισμένας ἵδεας τοῦ τόπου του, ὀνειρευόμενον τὴν εὔτυχίαν τῆς κόρης του εἰς τὰς νευρώδεις ἀγκάλας κανενὸς συναδέλφου του, ἢ, τὸ πολὺ, περιορίζοντα αὐτὸν εἰς τὰ τέσσαρα ξύλα τῆς καλύβης κανενὸς ξυλοκόπου, φαντάσθητέ τον μανθάνοντα αἴρηντος ὅτι ἡ μικρά του περιστέρα, μὴ συμμεριζομένη φάνεται κατὰ τοῦτο τὰς πολὺ κυνικὰς σκέψεις τοῦ πατρός της, ἀπέδρασε μίαν ἐσπέραν ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ ὄρηθῶρος καὶ εὑρέθη εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνδός.... νεοπλούτου Ἐργέρδη.

Φαντασθῆτε τὸν ἀφελῆ αὐτὸν γέροντα ὁργιζόμενον, κλαιούντα, καταρρώμενον, σύμβουλευόμενον τὴν γνώμην δεκάδος τινὸς ἀγροίκων καὶ κοινικῶν συναδέλφων του, ἔξερχομένων τὴν νύκτα μετὰ χαρτίνων φανῶν καὶ παμμεγέθων νταουλίων, ἐκλαμβάνοντα διὰ θυγατέρα του τὴν καλυπτοφύρου μορφὴν ἐνδός... . Γενιτζάρου, δερόμενον καὶ δέροντα, παρακαλοῦμενον καὶ παρακαλοῦντα φαντάσθητέ τον ἀνακαλύπτοντα τέλος καὶ εἰσερχόμενον ἐντὸς τοῦ σκιεροῦ καὶ μυστηριώδους χαρεμίου τῆς θυγατρός του· εὑρισκόμενον αἴρηντος ἀπέναντι τεσσάρων, ὅμοιων ὡς ὁ ἴδιος μορφῶν, λεβελεπιτζίδων, αἴτινες προβάλλουσιν ἀποτόμως ἀφ'

ἐκάστου τῶν τοίχων τοῦ θαλάμου, ἀφ' οὗ ἥρτηται καὶ μέγιστος καθρέπτης πλησιάζοντα ἐν ἐκπλήξει, ὡς κατοπτριζόμενος κύων, εἰς ἐκάστην αὐτῶν, δπως ἀποσυρθῆ μετ' ὀλίγον πρὸς τὴν ἄλλην μετὰ μειδιαμάτων καὶ μεγαλειτέρας ἐκπλήξεως· καθήμενον ἐπὶ τῆς εὑρωπαϊκῆς καθέκλας, πίπτοντα καὶ ἀναστρέφοντα αὐτὴν ὅπως καθήσῃ ἀνετώτερον· ἀνερχόμενον μετὰ τῶν ὑποδημάτων του ἐπὶ τοῦ σοφᾶ ὅπως καθήσῃ ἐπὶ τοῦ ἑρεισινώτου καὶ στηρίξῃ τὴν ράχιν ἐπὶ τοῦ τοίχου· καίσμενον ἐξ ἀφαιρέσεως εἰς τὸν καφρέν καὶ φυσῶντα, διὰ νὰ μὴ ἐπαρακαῆ, τὸ παγωτόν καὶ ἐπὶ τέλους φαντάσθητε δεκάδα καλλισφύρων ὀδαλισκῶν παρελαύνουσαν ἐνώπιόν του, ἀς ὅλας ποθεῖ νὰ περιπτυχθῇ, νὰ φιλήσῃ μετ' ὀλίγον δεκάδα μαυρωπῶν εὐνούχων χαιρετώντων αὐτὸν διὰ τεμενᾶ καὶ πλαγιαύλου· καὶ μετ' ὀλίγον, ἐν τῇ μέθη του ἐκείνη καὶ τῇ ἐκστάσει, τὴν θυγατέρα του μετὰ τοῦ ἔραστον γονυκλινῆ, παρακαλοῦσαν καὶ ἐπὶ τέλους πειθουσαν αὐτὸν, καὶ ἔχετε τότε ἐνώπιον σας τὸν Λεβελεπιτζῆ Χόρ-Χόρ-Ἀγα ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ κωμικότητι, δράσει καὶ πλοκῆ.

\* \*

Οἱ χαρακτῆρες τῶν προσώπων εἰσὶ καλῶς διαγεγραμμένοι. Κυρίως ὁ Λεβελεπιτζῆς διεπλάσθη ἐπιτυχέστατα. Εἰς ἀληθῆ Λεβελεπιτζῆς ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου, ἐν τῇ ἀφελείᾳ καὶ ἀγνοίᾳ του, δύναται ὡς ἄλλοτε ὁ ἵππος πρὸ τῆς εἰκόνος; τοῦ Ἀπελλῆ νὰ τὸνέλαβῃ ὡς πραγματικὸν συνάδελφον. Εἶνε τύπος ἀνατολικός πρωτοτυπότατος. Εάνθελήσετε ὀλίγον νὰ τὸν εὑρωπαΐστε, τὸν καταστρέφετε. Εἶνε ὡς νὰ ζητῆτε ἐπὶ σκηνῆς τὴν Κυρά· Ἀγγὼ ὑπὸ ἐνδυμα σεμνότυφον ἢ τὴν Νάνα ομιλοῦσαν γλῶσσαν παρθένου. "Ισως οἱ ἐρασταὶ εὑρωπαΐζουσιν ὀλίγον. Ή μουσικὴ ὅμως ἀποπνέει καὶ ἐκείνη πολλαχοῦ πρωτοτυπίαν ἀνατολικήν, καὶ περικλείει τὴν ἰδιόρρυθμον ἐκείνην ἐμπνευσιν τὴν ἐποίαν ἀπαντᾷ τις εἰς τὰ ψαλλόμενά ὑπὸ τῶν τούρκων φίσματα, μονότονα μὲν ἵσως καὶ βαρύνοντα τὸ οὓς τὸν εὑρωπαίου μουσικοῦ, ἀλλὰ κηλοῦντα ἐναρμονίας τὴν ἀκοήν τοῦ τρυφηλοῦ ἀνατολίτου. Εξ ἀλλοῦ οἱ ἐφ' ὅλου τοῦ ἔργου ἐπιπνέοντες ἦχοι μεμακρυσμένων εὑρωπαϊκῶν μελωδιῶν, σύγκρινωμενοι ἐν θελγούσῃ ποικιλίᾳ μετὰ τῆς μεθυστικῆς καὶ τρυφηλῆς, ὡς χανούμισα, ἀσιατικῆς μουσικῆς, ἀποτελοῦσιν ἀλλόκοτον καὶ ποικίλην ἀρμονίαν, ἥτις καὶ διὰ τοῦτο καὶ μόνον εἶναι ἔτι μᾶλλον περιεργοτέρα.

Σμυρνᾶς

## MIKRA XRONIKA ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

14 Μαΐου

"Η Δάφνη Δ. Βασιλείου κατάγγειλε χθὲς εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Γ' τμήματος τὸν 14 ἐτῶν Πάνον Μαρκόπουλον, καπνοπώλην ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων, ἀποπειραθέντα νὰ ἀσελγήσῃ ἐπὶ τῆς θετούς θυγατρός αὐτῆς Εύανθιας. Ο ὑπαστυνόμος οὗτος συνέλαβε τὸν καταγγελθέντα καὶ μετὰ τῆς ἐνεργήθεισης ἀνακρίσεως, καὶ τῆς ιατρικῆς ἐκθέσεως, δι-

